

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Юлиан Куюмджиев

за дисертационния труд на Ли Сяодонг

на тема

„Звукоизвличането на различни стилове музика

при изпълнението на саксофон“

за присъждане на образователната и научна степен „Доктор“ в
професионално направление 8.3. „Музикално и танцово изкуство“

Ли Сяодонг е завършил Факултета по съвременна музика в академията „Дзингу“ на Тиендзинския педагогически университет, Китай, със специалност „Теория на джаза и изпълнение на саксофон“, бакалавърска степен през 2010 г., и НМА „Проф. Панчо Владигеров“ със специалност „Саксофон“, магистърска степен, през 2015 г. От 2018 г. е докторант в катедра "Поп и джаз изкуство" във Вокалния факултет на НМА „Проф. Панчо Владигеров“.

От 2012 до 2015 г. Ли Сяодонг е преподавател по саксофон в академията „Дзингу“ на Тиендзинския педагогически университет. Като изпълнител саксофонист той има изяви в Китай и в България, носител е на награди в родината си. Ли Сяодонг е член на Комитета за духови музикални инструменти към Китайската асоциация на музикантите, на съвета на Специализирания комитет по саксофон към Асоциацията на музикантите в Тиендзин и на съвета на Асоциацията на изпълнителите по духови инструменти в Жъджао, провинция Шандун.

Дисертационният труд включва увод, шест глави, заключение, списък с публикациите по темата на труда, библиография, справка за приносите, приложения (104 нотни примера) и има общ обем 191 страници.

Както подчертава в увода докторантът, актуалността на темата е свързана, от една страна, със задълбочаване знанията за инструмента саксофон в Китай и с усъвършенстване на неговото преподаване там, а от друга – с обогатяване на връзките между Китай и България чрез използване на постиженията на българската школа по саксофон в китайски висши музикални училища, както и опознаването на китайската музика у нас. Във връзка с това обект на дисертационния труд са „начините на звукоизвличане на саксофона при различните стилове, като се поставя особен акцент върху стила на традиционната китайска музика“ (с. 2), а целта му е „да допринесе за това изпълнителите да могат по-лесно да овладяват повече технически особености в произведения от различни стилове“ (с. 2).

В първата глава след кратко въведение за възникването и спецификата на инструмента, докторантът представя основни упражнения за изграждане на постановка при свирене на саксофон. Съобразно темата на труда в следващите три глави Ли Сяодонг анализира характеристиката на звукоизвличане при саксофона в класическата музика (втора глава), в китайската традиционна и съвременна музика (трета глава) и в джаза (четвърта глава) на основата на конкретни музикални произведения. Специално внимание в трета глава е отделено на аранжиране за саксофон на образци от китайската фолклорна практика. Петата глава е посветена на техниките за изпълнение на извънгрифови тонове при саксофона, като в нея авторът споделя и своя личен изпълнителски и педагогически опит. Последната, шеста глава проследява в исторически план

разпространението на саксофона в Китай и обучението по този инструмент в китайските музикалнообразователни институции. Авторът анализира проблемите в това обучение и формулира препоръки при преподаването на саксофон в неговата родина.

Впрочем в увода авторът пише, че трудът се състои от седем глави и предава резюмирано съдържанието им, докато фактически главите са шест (така са изписани и в съдържанието, така е структуриран и текстът на труда), ето защо е необходимо тази неточност да се коригира.

Приносът на дисертационния труд на Ли Сяодонг виждам преди всичко в опита да се направи съпоставка между звукоизвличането при свирене на саксофон в класическата музика, джаза и китайската традиционна музика, и в стремежа на докторанта въз основа на тази съпоставка, както и на личната му практика, да формулира методически принципи за обучение по този инструмент, съобразени с педагогическите традиции в китайската музикалнообразователна система.

Бих препоръчал прецизиране на някои моменти в текста от терминологична гледна точка – например при анализа на *Фантазия* от Ж. Демерсман (с. 26 – 29) докторантът използва за формата ѝ думите част, раздел, секция, а става ясно, че всъщност пиесата е в пет дяла; освен това на няколко места вместо пиеса е изписано песен. Добре е също текстът на дисертационния труд да се изчисти от някои неясни и излишни изрази – например: „По време на Романтизма мелодиите са предимно емоционални, често са колебливи и с емоционални промени. По тази причина те се различават от произведенията от Барока, при които мелодията е плавна и успокояваща“ (с. 40) или „изпълнението на саксофон е изключително техническо, художествено и научно“ (с. 170), които вероятно са резултат от неточен превод, но с нищо не допринасят за смисъла на съдържанието.

Автореферат в обем от 56 страници отразява точно съдържанието на труда. Посоченото по-горе разминаване в броя на главите обаче присъства и в увода на автореферата и също трябва да се коригира.

Смятам, че въпреки някои слабости, свързани преди всичко с изказа на български език, трудът има конкретен практико-приложен принос и текстът до голяма степен отговаря на целта, която си поставя авторът в увода. Въз основа на това препоръчвам на уважаемото научно жури да присъди на Ли Сяодонг образователната и научна степен „Доктор“ в професионално направление 8.3. „Музикално и танцово изкуство“.

23 януари 2022 г.

проф. д-р Юлиан Куюмджиев